

Háromnapos zenemaráton után Gyöngyösi-műveket mutat be a Dohnányi

Izgalmasan kezdődött az idei esztendő a Budafoki Dohnányi Zenekarnál: a januárt háromnapos zenemarátonnal zárták, melynek során legendás énekest kísérek, újra előrukkoltak egy hagyományteremtő, különleges sorozattal, és délelőtti hangversenyükre is zsúfolásig megtelt a Zeneakadémia. Hollerung Gáborral az újdonságokról beszélgettünk, valamint arról, hogy egyre gyakrabban játszanak operát, s tavasszal ismét bemutatják A gólyakalifát.

„Nagy öröm számunkra, hogy januárban mi kísérek utolsó világtornéjának budapesti állomásán José Carrerast – emelte ki a karmester. Az együttesünk olyan lelkes volt, hogy a muzsikusok egyre nagyobb létszámban vettek részt a próbákon, mert mindenki részese akart lenni ennek a különleges fellépésnek, együtt akart zenélni a XX. század egyik legjelentősebb énekes személyiségével. Emberi, zenei habitusa, tudása, kisugárzása maradandó élményt jelentett. Opera- és operett részletek, zarzuelák kaptak helyet a műsorban, okosan válogatva, David Giménez vezényletével, s a koncertre zsúfolásig megtelt a Sportaréna. Ezzel szinte háromnapos zenemarátonba kezdtünk, hiszen péntek este Carrerast kísértük, szombaton már az általunk életre hívott Aranybálon muzsikáltunk hajnalig a Pesti Vigadóban, vasárnap délelőtt pedig a Zeneakadémián folytattuk. A megérthető zene sorozatában Vivaldi Négy évszakja volt műsoron. S olyan sokan voltak kíváncsiak rá, hogy nem is fért be mindenki...

Visszatérve a január 21-i Aranybálra, az együttesünknek mindig fontos célkitűzése, hogy új, különleges és értékes rendezvényeket hozunk létre, amellyel még nagyobb számú közönséget tudunk elérni. Ilyen az Újévi koncertek sorozata, s bízom benne, hogy ehhez csatlakozik az Aranybál is. A programhoz megnyertük partnernek a Klasszik Rádiót, s a Magyar Művészeti Akadémia támogatásával szerveztük meg, hiszen annak idején a Pesti Vigadó adott otthont az első bálnak. Magyarországnak szép báli hagyománya van, s én nagyon Monarchia-lelkületű ember vagyok. Lényegesnek tartom a zenei, kulturális hagyományok őrzését. A rendezvényen értékes komolyzenével igyekeztük megidézni a XIX. századi társasági életet, a bálók aranykorát. Az este első részében, a vacsorához komolyzenei koncertet adott a Dohnányi Miklósa Erikával. A zenekar Erkel-, Strauss-muzsikával indította a tánczenék sorát, ahol keringő és palotás is felhangzott. Kihasználtuk azt is, hogy a Dohnányihoz oly sok kamaraegyüttes kapcsolódik, így a Swing a la Django adta a talp alá valót, éjfélkor pedig a Dohnányi zenekar big bandje adott hangversenyt. Meglepett minket is, de már

Hollerung Gábor örül, hogy az operával bővült a Dohnányi műfaji palettája

erre az első bálra is mind-mind elkeltek a jegyek, jöttek a koncertjeinkre járó cégek, a törzsközönségünk, a zenei holdudvarunk, a rajongótábor. Bízunk abban, hogy a folytatás is hasonló lesz!

Annak is örülök, hogy a Dohnányi egyre gyakrabban játszik operát, s már a dalszínháznak is a visszatérő vendégei lettünk. Korábban nagy tetszést aratott Bellini-előadásunk, februárban pedig A sevillai borbélyt kísértük a Műpában. Tavasszal két alkalommal is előadjuk Gyöngyösi Levente Gólyakalifáját. Levente lassan már a házi szerzőnknek számít, hiszen sok kompozíciót írt a Dohnányinak, s ezeket a darabokat több alkalommal, öt-hatszor is műsorra tűztük. Olyan zenei nyelven ír, ami a közönség számára is jól követhető, s az operája szintén izgalmas, sokszínű, magával ragadó. Annak idején a mi együttesünk adta elő először A gólyakalifát, Vashegyi György vezetésével, s ezt követően került csak sor az operaházi premierre. A bemutató után is eljártunk még egyszer, a Millenárison. Most az Operaházban május 29-én adjuk elő, koncertszerűen, és a dalszínházi fellépés előtt A megérthető zene című sorozatunkban is elhangzik, május 21-én, a Zeneakadémián. Júliusban pedig bemutatjuk Levente A Mester és Margarita című musicaljét is a Miskolci Operafesztiválon...”